Dosarul nr. 2-353/26
2-25000686-21-2-27042026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

17 iunie 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător - Alexandru Ciorba
Grefier - Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată (modificată) depusă de CA „General Asigurări” SA împotriva lui Revenco Vitalie cu privire la încasarea sumei,

a constatat:

Partea descriptivă:

La 02 ianuarie 2025, reclamantul CA „General Asigurări” SA a depus cerere de chemare în judecată (modificată) împotriva lui Revenco Vitalie prin care a solicitat încasarea cheltuielilor suplimentare suportate de asigurator aferente neîndeplinirii de către utilizatorul autovehiculului a prevederilor art. 18 alin. (1) lit. e) din Legea 414/2006, în sumă de 13 080 de lei.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat faptul că la *****, în Franţa, pârâtul, conducând autovehicolul de model „*****” cu n/î „*****”, a comis un accident rutier în rezultatul căruia a fost deteriorat autovehiculul de marca „*****” cu n/î „*****” înmatriculat în Franţa.

Conform formularului de constatarea amiabilă de accident, întocmit de ambii şoferi, vinovat de producerea accidentului este pârâtul. Răspunderea civilă obligatorie pentru pagubele produse de autovehiculul condus de pârât a fost asigurată la CA „General Asigurări” SA conform poliţei de asigurare RCAE 003449344 din 01.09.2022.

Astfel, corespondentul francez a întreprins măsurile prevăzute de reglementările internaţionale „Cartea Verde” pentru regularizarea dosarului de daună şi achitarea despăgubirii de asigurare către persoana păgubită.

Ulterior, la 22.05.2023 a solicitat de la reclamantă în calitate de asigurator de răspundere a şoferului vinovat (pârâtului), să fie compensată paguba cauzată în

mărime de 3520 Euro şi serviciile de regularizare a daunei pe teritoriul Franţei în mărime de 528 Euro. Concomitent a prezentat şi raportul de expertiză care confirmă mărimea prejudiciului cauzat celuilalt automobil.

Examinând actele prezentate s-a constatat temeinicia organului executiv din 13.07.2023 s-a aprobat despăgubirea de asigurare în mărime de 4048 Euro care a fost efectiv achitată prin ordinul de plată nr. 22 din 14.07.2023.

În cadrul instrumentării dosarului de daune, s-a constatat că autovehiculul condus de pârât nu dispunea de raport de inspecţie tehnică valabilă la momentul accidentului rutier fapt confirmată prin extrasul din Portalul Guvernamental de date.

Conform art.125 alin. (5) din Codul Transporturilor Rutiere, vehiculele rutiere înmatriculate în Republica Moldova sînt supuse inspecției tehnice periodice, cu respectarea următoarei periodicităţi: vehiculele rutiere utilizate la transportul rutier de persoane și cele implicate în transportarea mărfurilor periculoase — o dată la 6 luni, alte tipuri de vehicule rutiere — o dată pe an.

Deci, un raport de inspecţie tehnică este valabil cel mai mult un an.

Potrivit informaţiilor din Portalul Guvernamental de raportului din 23.09.2021 şi care a expirat la 22.09.2022.

Astfel, la data accidentului rutier *****, vehiculul de model „*****” cu n/î „*****” condus de pârât nu deținea raport de inspecție tehnică periodică.

Concomitent, pârâtului i s-a propus prezentarea raportului de inspecție tehnică însă acesta nu a răspuns la solicitare.

La 12 iunie 2026 (prin intermediul poștei electronice), reprezentantul reclamantului a depus cerere prin care a modificat acțiunea și anume a solicitat încasarea cheltuielilor suplimentare suportate de asigurator aferente neîndeplinirii de către utilizatorul autovehiculului a prevederilor art. 18 alin. (1) lit. e) din Legea 414/2006, în sumă de 13 080 de lei.

În motivarea cererii de modificare a acțiunii a indicat că, potrivit art. 18 alin. (1) lit. e) din Legea 414/2006, la producerea accidentului de autovehicul, asiguratul sau utilizatorul de autovehicul este obligat să prezinte, personal sau prin reprezentantul său legal, la sediul asigurătorului ori al reprezentantului de despăgubiri, actul organelor și instituțiilor competente cu privire la producerea accidentului rutier, permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, certificatul de înmatriculare și raportul de inspecție tehnică periodică a autovehiculului cu care a provocat accidentul. Documentele menționate se depun în copii certificate de către asigurat sau în original pentru efectuarea copiilor de către asigurător.

Conform art. 29 lit. h) din Legea 414/2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când: h) asiguratul sau utilizatorul autovehiculului nu respectă prevederile art. 18

alin. (1) lit. c), e) și f), pentru cheltuielile suplimentare aferente neîndeplinirii prevederilor menționate.

A menționat că, pârâtul este vinovat în producerea accidentului rutier din *****, fapt recunoscut prin formularul de constatare amiabilă de accident, întocmit de ambii șoferi.

Pârâtul nu a depus la asigurator revizia tehnică pentru automobilul pe care îl conducea.

Asiguratorul a notificat pârâtul prin cererea prealabilă despre lipsa reviziei tehnice, fiind cerută suma despăgubirii în regres. Această notificare a fost expediată la adresa indicată expres de pârât în polița de asigurare. Respectiv, reclamantul a încercat să obțină de la pârât revizia tehnică, dar fără succes.

În continuare Asiguratorul, a examinat registrul public ținut de Agenția Națională Transport Auto, la care Asiguratorul are acces prin intermediul Agenției Guvernare Electronică (în baza de contract). Potrivit informațiilor din registrul public ținut de Agenția Națională Transport Auto la data accidentului rutier – *****, vehiculul „*****” cu n/î „*****” condus de pârât nu deținea raport de inspecție tehnică periodică.

Astfel, până a depune acțiunea în instanță reclamantul a depus toată diligența pentru a se informa în mod obiectiv din surse publice, dar și direct de la pârât dacă acesta avea sau nu revizie tehnică.

De cealaltă parte pârâtul nu și-a exercitat obligațiile direct stabilite la art.18 alin. (1) lit. e) din Legea 414/2006 și nu a prezentat asiguratorului raportul de revizie tehnică. Mai mult ca atât, pârâtul (sau membrii familiei sale), pe data de 28.04.2023, la adresa sa de domiciliu a recepționat notificarea reclamantului (nr.1439-2023 din 25.04.2023) prin care s-a solicitat expres să prezinte revizia tehnică. Așa cum se înțelege această notificare a fost ignorată. Astfel, reclamantul nu a avut altă soluție decât să înainteze acțiunea în prezenta cauză.

Deja în instanță pârâtul a prezentat raportul de revizie tehnică pe care l-a realizat în Franța. Reclamantul nu a știut și nici nu putea să știe sau să se aștepte că pârâtul va realiza în Franța revizie tehnică pentru vehiculul înmatriculat și asigurat în Republica Moldova. Având în vedere că pârâtul a avut raport de revizie tehnică pentru automobilul pe care îl conducea la momentul accidentului rutier, rezultă că reclamantul nu are temei pentru a cere restituirea despăgubirii de asigurare în ordine de regres.

În același timp, conform art. 29 lit. h) din Legea 414/2006, reclamantul are dreptul să ceară recuperarea cheltuielilor pe care le-a avut pentru obținerea actelor pe care pârâtul trebuia să le prezinte asiguratorului – la caz – revizia tehnică. Astfel, s-a constatat că pentru a obține de la pârât raportul de revizie tehnică reclamantul a trebuit să înainteze o acțiune în instanță către pârât pentru compensarea în regres a daunei.

În legătură cu depunerea acestei acțiuni, reclamantul a suportat cheltuieli în mărime de 13 080 de lei, dintre care 2880 de lei achitată cu titlu de taxa de stat, 200 lei taxa de timbru, 3500 lei pentru servicii de traducere și 6500 lei onorariul avocatului.

Este esențial de subliniat că prezentarea tardivă a raportului de inspecție tehnică periodică nu poate rămâne fără consecințe juridice din perspectiva cheltuielilor de judecată.

A mai indica că, dacă pârâtul și-ar fi executat obligația legală în termen util, și anume în timpul regularizării dosarului de daună conform obligației legale exprese puse în seama pârâtului sau la solicitarea asigurătorului sau la etapa prealabilă, cheltuielile respective ar fi putut fi evitate. Reclamantul nu ar fi fost nevoit să achite taxa de stat, taxa de timbru, serviciile de traducere și onorariul avocatului.

Prin urmare, cheltuielile suportate de reclamant nu au fost generate de o conduită arbitrară a acestuia, ci de omisiunea pârâtului de a-și îndeplini obligațiile impuse de lege, precum și omisiunea de a răspunde la solicitările prealabile ale reclamantului.

A conchis că, ar fi vădit inechitabil ca pârâtul, care a ignorat obligația legală de prezentare a raportului de revizie tehnică, inacțiune care a determinat sesizarea instanței, să fie exonerat de orice consecință, iar reclamantul ar suporta costurile unui proces care putea fi evitat exclusiv prin conduita diligentă a pârâtului.

La 16 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice, reprezentantul pârâtului, avocatul Otgon Igor a depus referință pe marginea cauzei, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

A indicat în esență că, la data accidentului din 24 decembrie 2022, automobilul de model „*****” nr/î „*****” dispunea de revizie tehnică valabilă, efectuată în Franța la 28 noiembrie 2022, cu termen până la 27 noiembrie 2024. A menționat că, procesul-verbal francez de control tehnic a fost prezentat, tradus și legalizat; existența sa exclude temeiul acțiunii de regres. Art. 29 lit. f) din Legea nr. 414/2006 permite regresul numai dacă, la momentul accidentului, utilizatorul nu dispunea de certificat valabil de revizie tehnică. A relevat că, asigurătorul deținea în dosarul de daună datele de contact și copia permisului pârâtului încă din 04 mai 2023, însă dovada reviziei i-ar fi fost solicitată abia odată cu depunerea acțiunii. Din corespondența ulterioară rezultă că reclamantul a recunoscut valabilitatea reviziei tehnice și posibilitatea încetării executării, condiționând-o însă de achitarea cheltuielilor de executare.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului fiind citat legal, nu s-a prezentat, dar prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

În ședința de judecată, pârâtul și avocatul acestuia au solicitat respingerea acțiunii (modificate) ca fiind neîntemeiată. Au menționat că, de fapt pârâtul avea revizie tehnică valabilă încheiat în statul Francez, iar reclamantul la documentarea

dosarului de daune nu i-a solicitat-o. Drept urmare, consideră că a fost greșeala/omisiunea reclamantului, or, nu cunoștea că urma să o prezinte.

Partea motivată:

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul

stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Drepturile şi obligaţiile civile conform art. 9 alin. (1), (2) lit. a) din Codul civil modernizat, apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Din materialele cauzei rezultă că, la *****, pe teritoriul Republicii Franceze, pârâtul Revenco Vitalie, conducând autovehiculul de model „*****” cu numărul de înmatriculare „ARF 432”, a produs un accident rutier în urma căruia a fost deteriorat autovehiculul de model „*****” cu numărul de înmatriculare „AV 952 LP”, înmatriculat în Franța.

Conform Formularului de constatare amiabilă de accident, semnat de ambii conducători auto, responsabil de producerea accidentului este pârâtul. Răspunderea civilă a acestuia era asigurată în baza poliței RCAE 003449344 din 01.09.2022, emisă de reclamanta SA „GENERAL ASIGURĂRI”.

În temeiul reglementărilor Sistemului Internațional Carte Verde, corespondentul francez a procedat la regularizarea dosarului de daună, stabilind un prejudiciu total de 4048 Euro, constatat prin raport de expertiză, precum și cheltuieli de regularizare de 528 Euro.

La 14.07.2023, reclamantul a achitat efectiv corespondentului suma de 4048 Euro confirmată prin ordinul de plată nr. 22.

În procedura de examinare a daunei, la data examinării de către reclamant a dosarului de daune, s-a constatat că la momentul accidentului rutier autovehiculul condus de pârât nu deținea raport de inspecție tehnică periodică valabil, în condițiile în care ultima inspecție tehnică fusese efectuată la 23.09.2021, cu valabilitate până la 22.09.2022. Faptul dat fiind confirmat prin extrasul din Portalul Guvernamental al Datelor.

În cadrul ședințelor de judecată, pârâtul a prezentat copia procesului-verbal de inspecție tehnică nr. T 23120724 din 28.11.2022, prin care se atestă că automobilul

de model „*****” număr de înmatriculare „*****” a trecut revizia tehnică în statul francez la SRL „CT95”, fiind valabilă până la 27.11.2024 (f.d. 155-156).

Așa fiind, reclamantul, în contextul prezentării de către pârât a copiei procesului-verbal de inspecție tehnică nr. T 23120724 din 28.11.2022, a depus cerere de modificare a acțiunii, solicitând în cele din urmă doar încasarea cheltuielilor (judiciare) suplimentare suportate de asigurator aferente neîndeplinirii de către utilizatorul autovehiculului a prevederilor art. 18 alin. (1) lit. e) din Legea 414/2006, în sumă de 13 080 de lei (compusă din: 2880 lei cu titlu de plată a taxei de stat, 200 de lei cu titlu de plată a taxei de timbru, 3500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de traducere și 6500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică).

În conformitate cu prevederile art. 18 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 414/2006, la producerea accidentului de autovehicul, **asiguratul** sau utilizatorul de autovehicul **este obligat**: **să prezinte, personal sau prin reprezentantul său legal, la sediul asigurătorului ori al reprezentantului de despăgubiri**, actul organelor și instituțiilor competente cu privire la producerea accidentului rutier, permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, certificatul de înmatriculare și **raportul de inspecţie tehnică periodică a autovehiculului cu care a provocat accidentul**. Documentele menționate se depun în copii certificate de către asigurat sau în original pentru efectuarea copiilor de către asigurător.

Conform art. 29 lit. f) din aceeași lege, asigurătorul are dreptul să înainteze acţiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci cînd: utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului. Iar potrivit lit. h), Asigurătorul are dreptul să înainteze acţiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci cînd: asiguratul sau utilizatorul autovehiculului nu respectă prevederile art. 18 alin. (1) lit. c), e) şi f), pentru cheltuielile suplimentare aferente neîndeplinirii prevederilor menţionate.

Cu alte cuvinte, art. 29 lit. f) reglementează dreptul asigurătorului de a recupera despăgubirea achitată atunci când autovehiculul nu dispunea de revizie tehnică valabilă la momentul accidentului. În schimb, art. 29 lit. h) reglementează dreptul la recuperarea exclusivă a cheltuielilor suplimentare determinate de neexecutarea obligațiilor de informare și prezentare a documentelor stabilite la art. 18 alin. (1).

La caz, instanța de judecată reține că, prin procesul-verbal de control tehnic nr. T 23120724 din 28 noiembrie 2022 s-a confirmat că automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „ARF 432”, dispunea, la data accidentului, de o inspecție tehnică efectuată în Republica Franceză și valabilă până la 27 noiembrie 2024.

Prin urmare, instanța de judecată subliniază că, această împrejurare exclude aplicarea art. 29 lit. f) din Legea nr. 414/2006 și, implicit, dreptul reclamantului de a recupera de la pârât despăgubirea de asigurare achitată în mărime de 4 048 euro. De altfel, reclamantul a recunoscut această circumstanță și nu a mai susținut pretenția privind restituirea despăgubirii de asigurare, modificându-și acțiunea în sensul încasării numai a cheltuielilor (judiciare de intentare a acțiunii în judecată) suplimentare suportate ca urmare a neprezentării raportului de inspecție tehnică.

Totodată, existența unei revizii tehnice valabile nu înlătură obligația distinctă a pârâtului de a prezenta asigurătorului documentul care o confirmă. Deținerea raportului de inspecție tehnică și prezentarea acestuia asigurătorului constituie împrejurări juridice diferite. În timp ce prima exclude regresul întemeiat pe art. 29 lit. f), neexecutarea celei de-a doua obligații atrage consecințele limitate prevăzute la art. 29 lit. h).

Instanța de judecată relevă că, obligația stabilită la art. 18 alin. (1) lit. e) are caracter legal și pozitiv, revenindu-i direct asiguratului sau utilizatorului autovehiculului. Executarea acesteia nu este condiționată de cunoașterea subiectivă a prevederilor legale și nici de existența unor solicitări repetate din partea asigurătorului.

Mai mult, din notificarea nr. 1439-2023 din 25 aprilie 2023 și avizul de recepție anexat rezultă că, la 28 aprilie 2023, pârâtului i-a fost comunicată solicitarea reclamantului de a prezenta raportul de inspecție tehnică. Cu toate acestea, pârâtul nu a răspuns notificării și nu a transmis documentul solicitat.

Prin urmare, afirmația pârâtului potrivit căreia reclamantul nu i-ar fi solicitat prezentarea reviziei tehnice este contrazisă de înscrisurile administrate în cauză. Faptul că reclamantul deținea datele de contact și copia permisului de conducere al pârâtului nu substituie obligația legală a acestuia din urmă de a prezenta raportul de inspecție tehnică.

La acest capitol, instanța de judecată remarcă că, raportul de inspecție tehnică efectuat în Franța nu era reflectat în Portalul Guvernamental al Datelor, în care ultima inspecție înregistrată figura ca fiind efectuată la 23 septembrie 2021 și expirată la 22 septembrie 2022.

În aceste condiții, instanța de judecată conchide că, în lipsa documentului prezentat de pârât, reclamantul nu putea verifica, din sursele oficiale accesibile, existența reviziei tehnice franceze. Împrejurarea că pârâtul a prezentat raportul de inspecție tehnică în cadrul examinării judiciare confirmă existența acestuia la data accidentului, dar, concomitent, demonstrează că documentul nu a fost pus la dispoziția asigurătorului în etapa regularizării dosarului de daună și nici după recepționarea notificării prealabile.

Totodată, instanța de judecată apreciază că reclamantul a întreprins măsuri rezonabile pentru clarificarea situației, verificând informațiile din registrul public

și expediind pârâtului o solicitare expresă. În lipsa unui răspuns, intentarea acțiunii a constituit consecința directă a neexecutării de către pârât a obligației prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 414/2006.

Cu alte cuvinte, instanța de judecată notează că, dacă pârâtul ar fi prezentat raportul de inspecție tehnică la etapa examinării dosarului de daună sau, cel târziu, după recepționarea notificării din 25 aprilie 2023, reclamantul ar fi cunoscut că automobilul dispunea de o revizie tehnică valabilă și nu ar fi suportat cheltuielile legate de intentarea și examinarea procesului.

Între omisiunea pârâtului de a prezenta raportul de inspecție tehnică și cheltuielile suportate de reclamant există o legătură cauzală directă. Cheltuielile nu au fost generate de inexistența reviziei tehnice, ci de imposibilitatea reclamantului de a-i verifica existența din cauza neexecutării obligației legale de către pârât. În aceste condiții, instanța de judecată consideră întrunite premisele aplicării art. 29 lit. h) din Legea nr. 414/2006 și anume: existența obligației legale de prezentare a raportului, neexecutarea acesteia de către pârât, suportarea unor cheltuieli suplimentare de către asigurător și legătura cauzală dintre omisiunea pârâtului și cheltuielile reclamantului.

Argumentul apărării referitor la valabilitatea reviziei tehnice franceze nu combate temeinicia acțiunii modificate, deoarece reclamantul nu mai solicită restituirea despăgubirii de asigurare în temeiul art. 29 lit. f), ci exclusiv recuperarea cheltuielilor suplimentare prevăzute de art. 29 lit. h).

Așa fiind, din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că reclamantul la etapa intentării prezentului proces civil a suportat cheltuieli în cuantum total de 13 080 de lei, constituite din: 2 880 de lei – taxa de stat; 200 de lei – taxa de timbru; 3 500 de lei – servicii de traducere; 6 500 de lei – cheltuieli de asistență juridică.

La acest capitol, instanța de judecată reține că, cheltuielile pentru traducerea documentelor redactate în limba franceză au fost necesare pentru prezentarea și examinarea acestora în cadrul procesului, drept urmare, acestea urmează a fi admise în cuantumul solicitat/confirmat în mărime de 3500 de lei.

Cheltuielile pentru asistență juridică sunt confirmate prin înscrisurile de plată, iar cuantumul de 6 500 de lei este apreciat ca fiind real, necesar și rezonabil, ținându-se cont de natura litigiului, complexitatea raporturilor de asigurare externă (Carte Verde), volumul înscrisurilor și durata examinării cauzei.

În continuare, cu privire la taxa de stat și de timbru, instanța de judecată reține că, pentru intentarea acțiunii (inițiale) reclamantul a fost obligat de lege să achite taxa de stat calculată din valoarea acțiunii în mărime de 2880 de lei și taxa de timbru de 200 de lei.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată concluzionează că acțiunea modificată este întemeiată, urmând a fi încasată de la Revenco Vitalie, în

beneficiul CA „General Asigurări” SA, suma de 13 080 de lei, cu titlu de cheltuieli suplimentare aferente neexecutării obligației prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 414/2006.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 243 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Partea dispozitivă:

Se admite integral acțiunea (modificată).

Se încasează de la Revenco Vitalie, IDNP – ***** în beneficiul CA „General Asigurări” SA, IDNO - 1016600035165, cheltuielile judiciare compuse din: 2880 lei cu titlu de plată a taxei de stat, 200 de lei cu titlu de plată a taxei de timbru, 3500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de traducere și 6500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, iar în total suma de 13080 (treisprezece mii optzeci) de lei.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei *****.

Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandru Ciorba